

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۳۰ جولای ۲۰۱۸

کنفرانس مبارزه علیه فساد، تبلوری از فساد حاکمیت است!

۱

یکشنبه- ۰۷ اسد ۱۳۹۷- کابل: همان طوری که شما هم شاهد هستید از دو روز بدین سو یعنی در روز های شنبه و یکشنبه ، در تمام رسانه ها اعم از جراید، رادیو ها و تلویزیون های دولتی و وابسته به دولت، اساسی ترین موضوع روز، کنفرانس حدود ۲۰۰ اسلام شناس از به اصطلاح "شورای سراسری علمای افغانستان" است که به دعوت "لوی خانونالی" افغانستان در رأس آن یکی از فاسد ترین و بی شخصیت ترین بیروکراتهای افغانستان "فرید حمیدی" همه در کابل جمع شده، مبارزه شان را علیه فساد در حاکمیت با الفاظ مختلف بیان داشتند. به اجازه شما خواننده عزیز، یادداشت امروز و چه بسا فردایم را به بحث در مورد این کنفرانس اختصاص می دهیم. قبل از ورود به بحث باید بنویسم که در این مختصر فقط به نکات چندی اشاره خواهم نمود، زیرا یک بحث کامل در مورد فساد، که تمام عرصه ها را در برگیرد یعنی از فساد در مناسبات خانوادگی شروع، با سیر در قلمرو های تعلیم و تربیت، اقتصاد، فرهنگ و... و کلیت نظام برسد، نه در توان من است و نه هم در مقطع کنونی بنا بر سلطه جو فاسد مطالعاتی ، خریداری خواهد داشت.

۱- نخستین سؤالی که به ارتباط تدویر این کنفرانس غیر مترقبه مطرح می گردد، انتخاب زمان تدویر آن است. پاسخ به این سؤال خود مبین حاکمیت همه جانبه فساد در حاکمیت است. زیرا:

این را می دانیم که به دنبال ماجرجوئی "باندارگ" قبل از مسافرت "غنی احمدزی" و "عبدالله عبدالمود" به بروکسل و دستگیری و کشتار "نظام الدین قیصاری" و افراش با نقض آشکار حقوق بشر تا سرحد دست یازیدن نیروهای دولتی به جنایت جنگی، موج عظیمی از توده های میلیونی کشور - صحیح و یا غلط، درست و یا نادرست، حق و یا ناحق موضوع این بحث نیست- علیه حاکمیت تمامیت خواه و مستبد به پا خاسته، با تصرف ادارات برخی از ولایات و قطع راه مواصلاتی بین شمال و جنوب در عمل، دورنمای تجزیه افغانستان را به نمایش گذاشتند.

حاکمیت خودکامه، تمامیت خواه و فاشیست زیر فشار این خیزش ها که در صورت تدوام منطقی و در صورتی که در دراز مدت با معیار های انقلابی همراه گردد می تواند ناقوس مرگ نظام دست نشانده را به صدا در آورد از یک سو و تنها گذاشته شدن از جانب باداران جهت حل این معضل از سوی دیگر، دستاوردش را باز هم از آستین توطئه بیرون کشیده، با فرض این که می توانند "دوستم" را فریب دهند، با آه و ناله و پهن کردن فرش قرمز سر راهش، وی را از

گریزگاهش به کابل برگرداندند تا به وسیله وی جنبش خود جوش مردم را مهار نموده، از جهت گیری و ارتقای سالم آن به سمت انقلاب جلوگیری نمایند.

آنها با آوردن "دوستم" تا حدودی توانستند مانع رشد جنبش مردمی بگردند، مگر خلاف تصور شان "دوستم" همان "خام کله" ای که آنها فکر می نمودند، نبود بلکه به کمک مشاوران داخلی و خارجی و تربیت دقیق طی مدت ۱۴ ماه تبعید، به محض ورود سیمای جدیدی را از خود به نمایش گذاشته، در عوض یک جنگسالار و جلادی که از میله تفنگش همیشه دود بر می خاست، قیافه یک سازمانده و حتا حامی مردمان کشور را از جور و ظلم فاشیزم شبه هیتلری "غنی احمدزی" به نمایش گذاشته، در اسرع وقت ائتلافی را اعلام نمود، که ساختار ظاهری اش ده ها "غنی احمدزی" و "عبدالمود" را در شکمش جای داده می تواند. مسلم است که چنین تحولی با تکیه بر مقدار پولی که مصرف می نمود، تمام رسانه ها را نیز به خود جلب نموده در عمل بدون آن که کسی از "غنی احمدزی" و "باندارگ" نامی ببرد، رسوائی و بی اعتباری آنها را اعلام می داشت.

در چنین شریطی که رسانه ها در کل در تصرف مخالفان "باندارگ" قرار گرفته بود، لوی څارنوال "فرید حمیدی" یکی از چوکره های بدنام و فاسد وابسته به "باندارگ" و کلیت دولت دست نشانده، به دستور "غنی احمدزی" ملا های پلخور، مفسدان و انسانهایی را که در تمام طول عمر ننگین شان از لحاظ مادی به اندازه یک مورچه هم به جامعه انسانی و محیط طبیعی منفعت نرسانیده اند جمع نموده، با کشیدن شمشیر مبارزه علیه فساد، در واقع تمام گردانندگان "ائتلاف بزرگ" را فاسد اعلام داشته، توجه رسانه ها را به خود معطوف ساخت.

نفس به کار گرفتن چنین شیوه ای که هدف از آن فریب مردم و فرار از پاسخدهی در قبال اعمالی که انجام داده اند می باشد، خود مبین فساد است. یعنی دولت دست نشانده جهت مخفی داشتن فساد خودش حداقل در زمینه دستگیری افراد و زیر پای کردن حقوق انسانی دستگیر شدگان، علم مبارزه علیه فساد را بر افراشته است.

ادامه دارد